

หัวข้อวิจัย : การพัฒนาค่านิยมด้านการประหยัดในการจัดงานประเพณีในท้องถิ่นโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาชุมชนเทศบาลตำบลลาดใหญ่ อำเภอมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ผู้ดำเนินการวิจัย : นายชัยวิคิต แฝงชัยภูมิ และคณะ

หน่วยงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปี พ.ศ. : 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ หาแนวทางการพัฒนา ค่านิยมด้านการประหยัดในการจัดงานประเพณีในท้องถิ่น โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาเทศบาลตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้แบบสอบถาม การสนทนากลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์ ฦเชิงลึกเป็นเครื่องมือเพื่อ 1) หาแนวทางพัฒนา ค่านิยมด้านการประหยัดในการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลลาดใหญ่ อำเภอมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 2) หาแนวทางพัฒนา ค่านิยมด้านการประหยัดในการจัดงานประเพณีในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในชุมชนท้องถิ่น

ผลการวิจัย พบว่า ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลลาดใหญ่ โดยภาพรวมมีวิธีประหยัด ในการดำรงชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 28.60 และไม่มีการประหยัด ในการดำรงชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 71.40 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า คราวเรือนมีการหยิบยืมอุปกรณ์ในการจัดงานประเพณีจาก วัด และส่วนกลางของหมู่บ้าน มากที่สุด ร้อยละ 78 และไม่มีการหยิบยืมอุปกรณ์ในการจัดงานประเพณีจาก วัด และส่วนกลางของหมู่บ้าน ร้อยละ 22 รองลงมาคือ มีการนำพืชสมุนไพรมาผลิตเป็นยาพื้นบ้าน ใช้เอง ร้อยละ 41 และไม่มีการนำพืชสมุนไพรมาผลิตเป็นยาพื้นบ้านใช้เอง ร้อยละ 59 และคราวเรือนมีการปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อใช้บริโภค ร้อยละ 33 คราวเรือนไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อใช้บริโภค ร้อยละ 67 และ คราวเรือนมีการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้บริโภค ร้อยละ 28 คราวเรือนไม่มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้บริโภค ร้อยละ 72 และชุมชนมีการลงแขกช่วยเหลือในการจัดงานและประเพณีของชุมชน ร้อยละ 27 ชุมชนไม่มีการลงแขกช่วยเหลือในการจัดงานและประเพณีของชุมชน ร้อยละ 73 และคราวเรือนนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ในการจัดงานประเพณีเพื่อลดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 25 คราวเรือนไม่นำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ในการจัดงานประเพณีเพื่อลดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 75 และคราวเรือนมีการผลิตอุปกรณ์ในการประกอบพิธีกรรมตามประเพณี ร้อยละ 20 คราวเรือนไม่มีการผลิตอุปกรณ์ในการประกอบพิธีกรรมตามประเพณี ร้อยละ 80 และคราวเรือนมีการผลิตน้ำยาล้างจาน และแชมพูใช้เอง ร้อยละ 15 คราวเรือนไม่มีการผลิตน้ำยาล้างจาน และแชมพูใช้เอง ร้อยละ 85 และคราวเรือนมีการประหยัดน้ำประปา ไฟฟ้า และน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 11 คราวเรือนไม่มีการประหยัดน้ำประปา ไฟฟ้า และน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 89 และคราวเรือนมีการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในการใช้จ่ายจัดกิจกรรมตามประเพณีท้องถิ่น ร้อยละ 8

ครัวเรือนไม่มีการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในการใช้จ่ายจัดกิจกรรมตามประเพณีท้องถิ่น ร้อยละ 92 ตามลำดับ

สนทนากลุ่ม และสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ลักษณะค่านิยมด้านการประหยัดในการจัดงาน ประเพณีในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นั้นชาวบ้านทั้งสองหมู่บ้านมีแนวคิดที่คล้ายคลึงกันในส่วน การลดค่าใช้จ่าย การเพิ่มรายได้ และการออม โดยในแต่ละครั้งในการจัดงานพิธีต่างๆ ควรจะลดค่าใช้จ่ายในส่วนของเครื่องดื่มมีนเมา และอุปกรณ์ที่สามารถหิบบยืมได้ เช่น เต็นท์ โต๊ะ เก้าอี้ ตลอดจนถ้วยชามต่างๆ ในส่วนของวัสดุที่นำมาจัดงานเช่น ผักสด และเนื้อสัตว์ ก็ให้ซื้อจากคนในท้องถิ่นโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลางก็จะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายไปได้มาก ในส่วนของมหรสพนั้นไม่จำเป็นต้องมีเป็นดีที่สุด ซึ่งชาวบ้านนั้นจะมีการนำวัสดุในการประกอบอาหารมาช่วยเหลือกันอีกทั้งมีการลงแรงช่วยกันในการจัดสถานที่ในการประกอบพิธีในแต่ละครั้งอีกด้วย

Research title : Development of economy values in organizing local traditions using the sufficiency economy philosophy: Case study of Lat Yai Sub-district Municipality, Muang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province

Researchers : CHAIWIKIT FANGCHAIYAPHUM

Organization : Chaiyaphum Rajabhat University

Year : 2014

Abstract

The purpose of this research was to investigate the ways to develop economy values in organizing local traditions using the sufficiency economy philosophy: case study of Lat Yai Sub-district Municipality, Muang District, Chaiyaphum Province. Questionnaire, focus group discussion and in-depth interviews were the instruments used to: 1) find the ways to develop the economy values for living according to the sufficiency economy philosophy of the community in the Lat Yai Sub-district Municipality, Muang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province, 2) investigate the ways to develop economy values in organizing local traditions using the sufficiency economy philosophy by the participation of the stakeholders in the local community.

The results revealed as follows.

On the whole, there were 28.60 percent of people in Lat Yai Sub-district Municipality having economical ways of living using the sufficiency economy philosophy while 71.40 percent of them lived life without economical ways of living by the sufficiency economy philosophy. When considering on each aspect, it was found that the households borrowed most of the equipment from the temple and the village for organizing traditions as of 78 percent while 22 percent of them did not. Secondly, 41 percent of people used local herbs as herbal medicines while 59 percent did not. In addition, 33 percent planted vegetables for consumption while 67 percent of households did not. Moreover, 28 percent of households raised animals for consumption but 72 percent of them did not. Also, 27 percent of the community helped each other in the organization of the community traditions while 73 percent did not, and 25 percent of households used local materials for organizing traditional events to reduce costs, but 75 percent did not. Also, 20 percent of

households produced equipment for traditional ceremonies while 80 percent of them did not. Furthermore, 15 percent of households produced dishwashing liquid and shampoo on their own while 85 percent did not, and 11 percent of households saved water, electricity and fuel while 89 percent did not. Finally, 8 percent of households reduced unnecessary expenditures to spend on local traditional activities while 92 percent did not.

According to focus group discussion and in-depth interviews, it was found that the economy values of the villagers in organizing local traditions according to the sufficiency economy philosophy of both villages were similar in the aspects of reducing costs, increasing income and savings. When organizing the traditional ceremonies, the cost of alcoholic beverages was reduced. They also borrowed items like tents, tables, chairs and crockery. For the materials such as fresh vegetables and meat, they bought from local people directly without passing through the middleman. So, this helped them save a lot of money. For the entertainment, not having it was the best. The villagers also shared cooking materials to help each other and they also helped each other in organizing the place for the ceremony as well.